היה מביא פרק שני סוטה יז.

מתני' בא לו לכתוב את המגילה מאיזה מקום הוא כותב (ה) [1]מואב לא שכב איש וגו' ואת כי שטית תחת אישך ואינו כותב והשביע הכהן את האשה וכותב יתן ה' אותך לאלה ולשבועה ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפיל ירך ואינו כותב ואמרה האשה אמן אמן רבי יוסי אומר לא היה מפסיק [6]ר' יהודה אומר כל עצמו אינו כותב אלא יתן ה' אותך לאלה ולשבועה וגו' ובאו המים המאררים האלה במעיך וגו' ואינו כותב ואמרה האשה אמן אמן:

גמ' במאי קא מיפלגי בהאי קרא קמיפלגי [2]וכתב את האלות האלה הכהן בספר ר"מ סבר אלות אלות ממש האלות לרבות קללות הבאות מחמת ברכות אלה למעוטי קללות שבמשנה תורה האלה למעוטי צוואות וקבלות אמן ורבי יוסי כולהו בדקאמרת את לרבות צוואות וקבלות ור"מ [3]אתים לא דריש ור' יהודה כולהו במיעוטי דריש להו אלות אלות ממש האלות למעוטי קללות הבאות מחמת ברכות אלה למעוטי קללות שבמשנה תורה האלה [4]למעוטי צוואות וקבלות ורבי מאיר מ"ש האי ה"י דמרבי ביה ומאי שנא האי ה"י דמעיט ביה ה"י דגביה דריבויא ריבויא היא ה"י דגביה דמיעוטא מיעוטא (ה) והא לית ליה לר"מ מכלל לאו אתה שומע הן [7]אמר רבי תנחום הנקי כתיב דריש ר"ע איש ואשה זכו שכינה ביניהן לא זכו איש אוכלתן אמר רבא ודאשה עדיפא מדאיש (מ"ט) האי מצרף והאי לא מצרף אמר רבא מפני מה אמרה תורה הבא עפר לסוטה זכתה יוצא ממנה בן כאברהם אבינו דכתיב ביה [3]עפר ואפר לא זכתה תחזור לעפרה [8]דריש רבא בשכר שאמר אברהם אבינו ואנכי עפר ואפר זכו בניו לב' מצות [9]אפר פרה ועפר סוטה והאיכא נמי עפר ביסוי הדם התם הכשר מצוה איכא הנאה ליכא [10]דרש רבא בשכר שאמר אברהם אבינו [4]אם מחוט ועד שרוך נעל זכו בניו לב' מצות חוט של תכלת ורצועה של תפלין בשלמא רצועה של תפלין דכתיב [5]וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך [6]ותניא ר"א הגדול אומר אלו תפלין שבראש אלא חוט של תכלת מאי היא דתניא [11]היה ר"מ אומר מה נשתנה תכלת מכל מיני צבעונין מפני שהתכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע דומה לכסא הכבוד שנאמר [6]ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר וכתיב [7]כמראה אבן ספיר דמות כסא: **מתני'** [2]אינו כותב לא על הלוח ולא על הנייר ולא על הדיפתרא

מתני' (ג) **מואב לא שכב איש אותך.** ואם לא שטית טומאה וגו' שהן קללות הבאות ממחמת ברכות דמשמע הא אם שטית לא הנקי ואת כי שטית טומאה תמת איש ואי טומאה תמת אותך לאלה ולשבועה בתוך עמך וגו' וכאן המים המארירים וגו'. וכך הן קדורין בפרשה אלא שהשביע הכהן את האשה בשבועה האלה ואמר הכהן לאשה מפסיק בראש יתן ה' אותך ואינו כותבו לאינו אלא לוואה שמלוה הכהן להשביע וגם בסוף וכאן המים המארירים במעיך לצבות בטן ולנפיל ירך אינו כותב סוף המקרא ואמרה האשה דהיינו קבלה שהאשה מקבל עליה שבועה ואין זו מן האלות: **לא היה מפסיק.** משהתחיל אם לא שכב איש אותך עד אמן אמן שהיה כותב לוואה דהשביע הכהן את האשה וקבלה דומרה האשה אמן אמן: **כל עצמו.** ליענא בעלמא הוא. יהבר בעלמא אלא יהא כותב אלא אלות לבדו ואמילו אם לא שכב איש אותך והנקי לא היה כותב וכ"ש והשביע הכהן ואינו כותב ואמרה האשה אמן אמן שהוא סוף המקרא הזה: **גמ' אלות ממש.** יתן ה' אותך וכאן המים המארירים האלה במעיך וגו': **קללות הבאות וכו'.** הנקי ממי המרים: **אלה.** מיעוטא הוא: **שבמשנה תורה.** דאי כתב קרא וכתב את האלות בספר היה משמע אלות שבמשנה תורה יכבה ה' בשחפת דאלה איקרו אלות: **לצוואות.** דכתיב כנו: **והשביע הכהן את האשה אלא תימא לא ידלג הילך אינטריך למעטינהו: וקבלה אמן.** ולקמיה פריך מ"ש האי ה"י דמרבה ביה ומ"ש האי ה"י דממעטא ביה: **כולהו.** ריבויא דדקאמרת אלות אלות ממש [10]האלות הקללות הבאות ממחמת ברכות אלה למעוטי שבמשנה תורה אלא ה"י דהאלה לא מדרוש למעוטי צוואות וקבלות דאתא אם ורביהו וה"י דהאלה אורמיה הוא: **ור"י כולהו.** הה"ן דקרא מעוטי דרים להו: **דלגני ריבוי.** דהאלות דקאי אוכתב: **דלגני מיעוט.** אלה דמיעוטא הוא אלה ולא אחרות: **והא לית ליה לר"מ מכלל לאו אתה שומע הן.** דשמעינן ליה דבעי תנאי כפול דתנן[2] ר"מ אומר כל תנאי שאינו כתנאי בני גד ובני ראובן אינו תנאי דכתיב ביה אם יעברו ואם לא יעברו[3] הא לא כפליה מכלל לאו לא תשמע הן: **א"ר תנחום הנקי כתיב.** אלא יו"ד דמשמע הנקי אם לא שכב ותדרוש הכי טומאה תמת איש תנקי[4]: **זכו.** אלמא בדרך ישרה שלא יהא הוא נוקף ולא היא נוקפת: **שכינה ביניהם.** שהרי חלק את שמו ושיכנו ביניהן יו"ד בתיו וה"א בתשה: **לא זכו אם אוכלתן.** שהקב"ה מסלק שמו מביניהן ונמצאו אם ואם: **ודאשה עדיפא מדאיש.** אם של אשה קשה וממהרת לאכול וליפרע משל איש: **מאי טעמא האי מצרף.** אם של אשה טוחה להליך מהר שאין לות של איש מפסיק אלא מחוכר הוא ונקרא אם אכל של איש אין לותיות של אם מצטרפות יחד שהיו"ד של שכינה מפסקת: **סגאה ליפא.** ואין זה קיבול שכר. אבל כאן יש הנאה בסוטה לאת שלום ושלא ירבה ממזרים בישראל אם וזוה היא ופסק אלא בקיבל אם ואם ונקב